

k exekuci zabavením, po případě i prodejem hmotných movitých věcí dlužnickových po rozumu předpisů § 103 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. a násl.

Před vydáním příkazu k plnění a rozhodnutím o případných námitkách proti němu není tedy vlastní exekuce (zabavením a prodejem movitých věcí) pro peněžní plnění vůbec přípustna.

Nález ze dne 6. listopadu 1937 č. 15.262/37.

Pro zodpovězení otázky, je-li osoba závod provozující »nabyvatelem závodu« podle § 171 poj. zák. č. 221/24 Sb. ve znění zák. č. 184/28 Sb. je nerozhodno, zda závod provozuje rite a oprávněně.

Na sporu byla otázka, zda pro posouzení, kdo jest »nabyvatelem závodu« podle § 171 zák. č. 221/24 ve znění zák. č. 184/28 Sb. jest významnou skutečností, zda závod zejména se stanoviska živnostenskoprávního jest provozován osobou oprávněnou.

Dle § 171 cit. zákona ručí ten, kdo nabyl závodu (hospodářství), za pojistné, jež měl platiti předchůdce . . . . Nejvyšší správní soud vyslovil již v nálezu Boh. A 8583/30, jehož se i naříkané rozhodnutí dovolává, zabývá se výkladem pojmu »nabytí závodu«, že slova ta neznamenaají nic jiného, nežli jakýmkoli způsobem nastoupiti v předchůdcovu hospodářskou činnost výdělečnou na vlastní účet a nebezpečí.

Z uvedeného se podává, že »nabyvatelem závodu« ve smyslu cit. § 171, ručícím za pojistné dluhované předchůdcem, není myšlena osoba, která snad nabyla vlastnictví k provozovacím prostředkům, resp. místnosti nebo budovy závodu předchůdcova, po případě oprávnění k jeho provozu, nýbrž toliko ona osoba, která objektivně totožný závod skutečně na svůj účet provozuje, neboť jen tato osoba nastupuje v předchůdcovu hospodářskou činnost výdělečnou, tak jak shora uvedeno.

Záleží-li však pro vznik ručební povinnosti dle cit. § 171 jediné na faktickém provozu identického závodu, nemůže pro zodpovězení otázky, je-li osoba závod provozující *nabyvatelem* podle uvedeného § 171, již záležeti na tom, zda závod provozován rite a oprávněně.

Nález ze dne 6. listopadu 1937 č. 2025/35-6.

Zrušil-li úřad II. stolice zcela odsuzující trestní rozsudek I. stolice z důvodů zániku trestnosti, nemůže býti obsahem zrušovacího rozhodnutí II. stolice dotčeno žádné subjektivní právo odsouzeného v I. stolici, jež by nejvyšší správní soud byl povolán chrániti, ať jest obsah důvodů rozhodnutí II. stolice jakýkoli.

Rozsudkem policejního trestního soudu I. stolice byl stěžovatel uznán vinným přestupkem § 45 zák. čl. XL: 1879, jehož se dopustil tím, že užíval neoprávněně titulu »měřiče«. Naříkaným rozhodnutím žalovaný úřad zrušil tento rozsudek podle § 204, odst. 2, bodu 3 pol. tr. řádu pro promlčení trestnosti a zastavil další ří-